

Bestemmelsen vil medføre, at Forsørgsfortegnelsen maa forøges med i alt Fald een Kolonne. Den daglige Administration vil ogsaa forøges, idet man stadig maa have Føling med, hvor meget der er anvendt i Henhold til Bestemmelsen, og hvor meget der er tilbage endnu; dette kan dog ikke være vanskeligt, idet man i Forvejen er kendt med dette Arbejde fra Alders- og Invalidere og Uddelingen af Kort til Indkøb af visse Levnedsmidler.

Amtsraadets Funktioner i Henhold til Bestemmelsen tror jeg ikke vil blive byrdefulde, men det vil være vanskeligt at kontrollere, om al Hjælp ydet i Henhold til § 293 faktisk er bogført som saadan; dertil maatte egentlig kræves, at man fra Arbejdsløsheds-kasserne fik Oplysning for hver enkelt understøttet, om de understøttede samtidig med Hjælp fra Kommunen havde faaet Hjælp fra Kassen.

ad § 297:

Denne Bestemmelse skal sikre, at der ikke udbetales for høje Understøttelser. Men det Apparat, som sættes i Scene for at opnaa dette, er alt for tungt og alt for stort, og det er muligt, at man slet ikke opnaar nogen Sikkerhed for, at Understøttelserne ikke bliver for store.

Hjælpen maa ikke overstige, hvad paagældende kunde faa i Invalidere med Tillæg af Invaliditetstillæg og Børnetillæg. Dog kan der ydes et personligt Tillæg til dette Maksimum, som ikke er bestemt for den enkelte trængende, men som for Kommunen i det hele ikke maa overstige nu 16 pCt. af, hvad der er udbetalt i Henhold til § 297, Stk. 1. Ifølge Stk. 3 skal Kommunen foretage en saadan Postering af Hjælpen, at det kan paases, at de nævnte Grænser overholdes. Dette nødvendiggør paa Forsørgsfortegnelsen yderligere to Kolonner for hver af de tre Arter af Hjælp, nemlig Kommunehjælp, Kommunehjælp med Tab af Valgret og Valgbarhed og Fattighjælp. I Kommunens Bogholderi maa tilsvarende Konti oprettes, for at man til sin Tid kan kontrollere Forsørgsfortegnelsen. Den enkelte Udbetaling af Hjælp skal saaledes stykkes op i Grundbeløb, Invaliditetstillæg, Børnetillæg og personligt Tillæg, maaske kan man dog slaa de tre første sammen, men i alt Fald maa Kontorerne, inden Hjælpen udbetales, foretage en Kontrolberegning for at finde ud af, om nogen Del af Udbetalingen skal konteres som personligt Tillæg. Det vil sige, at man for hver enkelt Udbetaling skal foretage en Invalidereberegning, hvilket er noget af en Videnskab, som mange Kommuner, især de smaa, har meget svært ved at klare. Invalidereberegningen beregnes som bekendt efter Rentenyderens Indtægt, men hvilken Indtægt skal man regne med ved Kommunehjælpsudbetalingerne? Regner man med forrige Aars Indtægt, hvad man skal gøre ved Invalidereberegningen, risikerer man, at den trængende i Hjælp kun kan faa Invalidereberegningens Minimum (heri indbefattet Invaliditetstillæg og Børnetillæg), og hvad han er trængende til derudover, skal opføres som personligt Tillæg. Hvis dette er Hensigten, saa kan de 16 pCt. ikke slaa til. Hvis man derimod skal regne med den Indtægt, han kan forvente sig at faa, saa er vi ude i Skønnet igen, og intet er opnaaet. Og skal man regne med den Indtægt, han har haft lige omkring Trængselblikket, foreligger Spørgsmaalet, hvor meget er det. Endelig kan man regne med Indtægt 0, hvilket vil simplificere det hele, idet man da fra Ministeriet kan udsende et Takstregulativ for hver af de tre Kommune grupper med ganske faa Takster. Ordnes det paa denne sidste Maade, kan det synes at være let at administrere, men Forholdet er det, at Hjælp til de understøttede ikke ydes som en fast ugentlig Hjælp, hvoraf den understøttede skal afholde alle Udgifter, saaledes som Invalidereberegningen har sin maanedlige Rente til Disposition. Der ydes Hjælp til Underhold, Husleje, Beklædning, Brændsel, Udstyr, Sygdom, Læge, Medicin o. s. v. Disse Arter af Hjælp ydes ikke samtidig, hvis der ydes Hjælp til Husleje, hvorledes skal saa Kontrollen foretages? Ligeledes for Beklædning o. s. v. Man kan ikke sige, at disse Arter af Hjælp henhører under Stk. 2, thi om Hjælpen er til Husleje o. s. v. eller til Underhold, kan ikke afgøres, for man kan jo altid diskutere, om en Person, som alene søger Hjælp til Husleje, har Penge til sit Underhold eller til at betale sin Husleje; Kommunen kan paabyde ham, at han skal betale Huslejen af sine egne Penge, saaledes at den Hjælp, Kommunen yder ham, er til Underhold, altsaa efter Stk. 1.

Hvis Kontrollen skal kunne udføres, maa man altsaa regne med Indtægt 0 Kr., selv om den trængende har haft stor Indtægt, og man maa omsætte anden Hjælp end Underholdshjælp til Uge- og Maanedshjælp, et meget omstændeligt Stykke Arbejde.

Men endelig har man derigennem ingen Sikkerhed for, at der ikke er udbetalt for meget Hjælp i de Tilfælde, hvor Hjælpen ligger under Maksimum, thi det kan jo hænde, at den understøttede har nogen Midler selv, men alligevel faar udbetalt Maksimum. Det kan man ikke kontrollere.